

The Lithuanian Weekly
'LIETUVA'
Published every Friday at Chicago, Ill.
Subscription in United States, Canada and Mexico \$2.00 per year.
Subscription in Foreign countries \$3.00 per year.
Advertising rates on application.
We accept all kinds of Job and Book Printing and Translating in all modern languages.
Address all communications to
A. OLSZEWSKI, Publisher,
624 33rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

LIETUVA

Sanvaitinis laikraštis
'LIETUVA'
Išleista kas Pėtnyčią, Chicago, Ill.
Prenumerata Šviet. Valstijos, Kanada ir Meksiko metų \$2.00.
Prenumerata Europos ir kitose šalyse metų \$3.00.
Prenumerata turi būti iš viršaus apmokama.
Apklausa ir kitos užsakymai.
"Lietuva" spaudina vienkartinę Knygą, Konstitucijos ir visokio kito kito. Vertimus iš kitų kalbų atlieka korektoriai.
Visuose reikaluose adresuokite taip:
A. OLSZEWSKIS,
624 33rd Street, Station 60, CHICAGO, ILL.

Nr. 36

CHICAGO, ILL., PETNYČIA, 8 d. Rugsejo (September.) 1905 m.

ENTERED AT THE CHICAGO, ILL. POST OFFICE AS SECOND CLASS MATTER.

Metas XI

Politiszkos žinios.

Karė Maskolijos su Japonija pasibaigė.

Pereitame „Lietuvos“ numerį trumpai paminėjome, kad Japonijos ir Maskolijos delegatai Portsmouthe susitaikė, karė — viena iš didžiausių šios gėdynės karių — pasibaigė. Kaip jau buvome pirmiau rašę, svarbiausiais nesutaikymo punktais buvo Japonijos reikalavimai nuo Maskolijos karės pragaiščių atlyginimo ir Sachalino salos. Tas ir tęsė tarybas taip, jog rodėsi, kad jos jau nestengs prie galo prieiti, kad prisijungtų tarybų abiejų pusių delegatai išvažinėti namo nesutaliku. Istikro, Maskolijos delegatas Vitte buvo jau išsėjęs net savo daiktus supundoti kelioms atgal į Maskoliją, ir pašneko su laikraščiu reprezentantais išsitarė, kad vilties ant susitaikymo jis jau neturįs. Maskolija karės pragaiščių Japonijai nemokėsianti „ne kapeikos“, o Japonija be to nesitaikysianti. Paskutinis delegatų posėdis buvo atidėtas ant utarinko. Utarinke po pietų susirinko delegatai, ant paskutinio posėdžio, butas, kuriame buvo laikomos tarybos, buvo apsiuostas žmonių miniomis, daugiausiai laikraščių korespondentų, politikierių. Visi laukė, koki bus to posėdžio rezultatai. Ir štai, apie trečią valandą po pietų, delegatai apreiškė, kad abi pusės susitaikė ir kad karė, tokiu būdu, yra jau pabaigta. Susitaikymas įvyko ant tokių sąlygų, kokių niekas nesitikėjo, kokių, turbut, nesitikėjo nė pati Maskolija. Vitte besigyrimai, kad Maskolija nemokėsianti Japonijai nė kapeikos karės pragaiščių atlyginimui, teip ir išsipildė: Japonija, matoma, trokšdama užbaigimo karės, kuri tiek žmonių aukų ir pragaiščių reikalauja, pagalios atsiskė nuo reikalavimo pinigiskio atlyginimo, o Sachalino salą sutiko pasidalinti pusiai. Visos gi sąlygos, ant kokių įvyko susitaikymas, suglandime yra sekančios:

Korėja pereina po Japonijos globa.

Mandžurija sugrįžta į Chinijos rankas. Lygiai Maskolijos, kaip ir Japonijos kariaunos turi iš Mandžurijos pasitraukti.

Japonija paima nuo Maskolijos pusiauslį Liaotung su Port Arthuru, Dalnu ir salomis Blonde ir Elliott.

Maskolija atiduoda Japonijai rytų geležinkelį nuo Chabino iki Port Arthuru.

Činų duota 1896 metų koncesija ant geležinkelio šiaurinėje Mandžurijoje, turinčio sujungti sibiriskąjį geležinkelį su geležinkeliu Usuri, patenka tokiai permainingai, jog ant toliaus to geležinkelio kontrolinos patys Činai su pagalba chiniskos kariaunos.

Japonija turi gauti gausų pinigiską atlyginimą už užlaikymą skaitlingų rusiškų karės suimtinių.

Japonijos žvejai įgija pilną tiesą žvejoti ir gaudyti jurių šunis maskoliskosios Sibirijos pakraščiuose ir šiaurios nuo Beringo užtaikos.

Japonija paima pusę Sachalino salos, pietinę jos dalį, šiaurinė gi dalis pasilieka Maskolijos rankose.

Ant tokių tai sąlygų ir įvyko sandara bekaraujančių

pusių. Dabar pasiliko tik išdirbti atsakomos traktato popieros ir po jomis abiejų viešpatysčių vyriausybės pasirašyti. Ar ant tokių padarytos sandaros sąlygų abi pusės yra lygiai užganėdintos, reikia abejoti. Maskolija, kuri per visą karę japonai pliekė, kuri kiekviename mūšyje buvo sumušta lygiai ant sausžemio, kaip ir ant jurių ir kuriai tolesnis karės tęsimas teip jau nedaug pasisekimų lėmė, juo kad ir pačios maskoliskos kariaunos buvo nuolatinių nepasisekimų sudemoralizuotos ir nenoriai pradėjo savo netikusį vadovų klausyti, nors tą faktą maskolijai stengėsi užslėpti nuolatiniams garsinimais apie „didžiulią tvarką, paklusnumą rusiškų kareivių ir jų veržimąsi į mūšį“ — Maskolija, sakome, iš sutaikatos ant tokių sąlygų gali but užganėdinta. Bet Japonija? Ar ji lygiai užganėdinta, ar džiaugiasi tos teip kruvinos karės pasekmėmis, savo laimėjimais?

Kada po paskutinio tarybų posėdžio, taigi kada delegatai viešai apskelbė apie susitaikymą. Vitte grįžo iš tarybų būto į savo hotelį, jo veidas švietė didžiausiu pasigandėjimu, džiaugsmu, sveikinimais, jis dėjo laimingo tarybų užbaigimo, jis su praštu sau gyriu ir išdidumu pasakojo, kad viską ant savo pastatę, kad Maskolija, nors ant karės lauko ir nieko nelaimėjusi, tai ji nedaug nežudiusi, o sutaikatos tarybose ji, taigi Maskolija, neperdavė žemai nusilenkusį Japonijai ir ant savo garbės nieko nenukentėjusi. Jis, Vitte, iš kalno pasakę, kad apie pinigiską atlyginimą karės pragaiščių Japonijai negali but nė kalbos, Maskolija to nemokėsianti „ne kapeikos“, teip, girdi, ir išėjo. Teisybė, Sachalino pusę Maskolija atidavusi Japonijai, bet tati jau ne teip esą svarbi. Kuomet Vitte didžiulio, grįžo iš tarybų būto ir Japonijos delegatai — Komura, Takahira. Ant ovacijų ir sveikinimų jie atsakinėjo risti, šaltai, veidai jų buvo rasti, akys nežibėjo ta šviesa, kokia švietėsi rusiškųjų delegatų akys. Ant klausimų, ar jie pilnai pakakinti tarybų pasekmėmis, Komura trumpai atsakė: „Išpildėme savo ciecoriaus valią“. Taigi, matyti — karės laimėjimai, įkūnytais taikos tarybose, Japonija nelabai užganėdinta, ypač turi but ne užganėdinti patys Japonijos žmonės, kurių sunęs tiek savo gyvasių karės dievui aukavo. Jeigu tikėti laikraščių pranešimams, Japonijos žmonių neuzganėdijimas pradeda apsirėikšti net jau atvirose maistuose prieš savo valdžią. Gal todėl ne be pamato ir patys Japonijos delegatai, po užbaigimo tarybų, pusiau lupų išsireiškė, kad sugrįžti jiems atgal teip, ypač, jeji bisi susitiktų ten su savo žmonių neuzganėdijimu. Kodėl tad Japonija tikėsi ant teip menkų su išderėjimų? Mikado sakos, jis trokštą tolesnės karės ir tolesnių skerdynių užbaigimo varde žmogiskumo ir civilizacijos. Nemazinsime jam to teip augstų jausmų, jo dvasios kultumo, bet vis tik reikia manyti, kad ne vien tas palenkė Japoniją ant taikymosi. Ta maskolij vadinama „laukinė“, o istikrųjų toli jau spėjusi pralenkti pa-

čią Maskoliją civilizacijoje, susilyginusi tame su Vakarų Europa, viešpatystė, turėjo nužvelgti daug gilesnes priežastis, stumiančias ją daryti didelius Maskolijai nusileidimus, kad tik užbaigti karę. Ji, matoma, nužvelgė visą eilę Europos viešpatysčių, visų jų vainikuotų galvų, teip sakant, suokalbi atkreiptą prieš save. Ji matė, kaip Maskolijos carą rėmė, neperdardame slėpdamasis, Vokietijos keizeris, o jam, tylo mis, pritarė Austrijos ciecorius ir Italijos karalius. Jis grįžta, ta neva Japonijos bičiulė, savo politiką vedanti visados apsimaskavus, visada aprokavus, kokiū būdu vien tik sau pasinaudoti lygiai iš priešų, kaip ir iš draugų, Japonijai buvo gerai pažįstama, ir ant jos ji nepasitikėjo. Francuzija, Maskolijos bendrininkė, karės laike, tiesiog, lauzė terptautiską neutralizavimo tiesas ir savo valdybų portuose sėpė Rodestvenskio laivynę. Amerikos Suvienytos Valstijos, na, teip, Suvienytos Valstijos... bet jos, rūpindamos savo pirklybos reikalais ir bijodamos už likimą ateityje Filipinų salų, ne labai malonia akimi turėjo žiūrėti ant augančių Japonijos pajėgų. Suvienytos Valstijos caro nesibijo, o suvertėjusi Japonija galėtų uždaryti joms duris į Azijos rinkas. Tą nuožvalgi Japonija turėjo suprasti. Taigi, kuomet Portsmouthe tęsėsi tarybos, Europos valdonai tylo mis taravosi, galvoje, kokiū būdu geriausiai būtų gelbėti carą ir apyboti Japonijos besisiekimus, neleistų jai įgyti per daug didelę galią. Pinigiskai Maskolija stovi gana sunkiose sąlygose, bet karė pastatė ir Japonijai nelengvą tam atžvilgyje padėjimą. Apart trijų ar keturių teip vadinamų naminių pasakų, Japonijai prisiejo teip jau skolinis ne mažai nuo užrubežinių viešpatysčių bankierių, kaip antai: Suvienytos Valstijos, Anglijos ir k. Tas skolas reikia išmokėti, todėl tarybose Japonija reikalavo nuo Maskolijos pinigiskio karės pragaiščių atlyginimo. Iš syk buvo reikalaujama bene tukstančio milijonų doliarų, bet paskui nuleido ant aštuonių šimtų tukstančių doliarų. Tuos pinigus, žinoma, Japonijai būtų sunaudojęsi ant apmokėjimo savo skolų ir, be abejonės, ant da geresnio savo pajėgų sudrinimo. Bet tas nebuvo Europos viešpatystės, kaip ir Suvienytos Valstijos, pagėdaujama, kadangi tokiu būdu Japonija, pasiliuosavus iš savo kreditorijų tinklų, galėtų per daug savo kariškose pajėgose sudrūtėti ir, galiaus, susijęs ir artėsių ryšį su savo giminaičiais chiniais, lengvai galėtų prašalinti iš Azijos rinkų daugiausiai įkirus europiečius, kaip ir Suvienytas Valstijas. O toliaus, kas galėtų tvirtinti, kad susijungę japonai su chiniais neuzsigelstų net visai atimti kolonijas ir kitų viešpatysčių, kurios tokias sau Azijoje įsisteigė. Anglijai teip jau prisiegtų drebėti už savo valdybas Induose.

Maskolija tą numanė, žinojo, kad už jos nugaros stovi kuone visa Europa ir Suvienytos Valstijos, todėl tarybose Vitte teip drąsiai ir pasakė, kad pinigiskio karės pragaiščių atlyginimo Maskolija nemokėsianti nė kapeikos.

Bet tą suprato ir Japonija, todėl, po ilgų tarybų ir besiderėjimų, pagalios atsiskė nuo reikalavimų pinigiskio atlyginimo ir susitaikė. Ką galėjo išderėti ir ką Maskolijai suteikė, nors ji ir toliaus pliektų Maskoliją, kaip pliekė, bet vis tik syki turėtų prisieiti prie galo, prie darymo taikos tarybų, kuriose vargiau baidai kas daugiau duotų negu dabar duodama, o tuo tarpu tik labiau save savargintų, labiau prasiškolintų. Ir teip įvyko susitaikymas.

Isz Lietuvos.

Iš Vilniaus.

Balandyje sekanciu 1906 metų sukaks lygiai keturi simtai metų nuo įsteigimo Vilniaus katalikiskos filijalinės šv. Jurgio bažnyčios. Pastatydino ją 1506 metuose vaivada kunigaikštis Mikalojus Radvila.

Is valdžios gėrymų sandėlio Vilniuje išleista is visokias privatiskas gėrymų pardavymklas, pardavinėjimui vien Vilniaus mieste, 1903 metuose viso 27529 viedrus gėrymų, 1904 m. 32492 viedru ir pirmame pusmetyje šių metų 15989 viedrus. Is to matome, kad daugis sunaudojamų gėrymų Vilniuje kas metas didinasi.

Peterburgo-Varsavos geležinkelio valdyba nutarė is teigti Vilniuje ir Baltotegėje specialiskus aukcionų rūmus ispardavinėjimui neatimtų nuo geležinkelio sankrovių tavorų.

R-katalikiskos konsistorijos raštinyciose susitaukavo rastininkai ir kiti pritarntojai, reikalaudami padidinti mo mokesities, kadangi už gaunamus iki šiol nuo 5 iki 12 rublių ant mėnesio algos, negalima pragyventi. Konsistorijos valdyba kreipėsi į R. k. Dvasiskąjį Kolegiją su prašymu, ar nebutų galima bent kiek konsistorijos darbininkų algas padidinti, ant ko gavo nuo kolegijos atsakymą, kad, istikrųjų, jių pripažintanti neuztektinuma algų prasmaitinimui konsistorijos darbininkų, bet kadangi ty reikalų prižiurėjimas ir apsevarstymas užimsis ilgą laiką tad, tuo tarpu, ji patarianti sumazinti konsistorijos raštinyciose dirbančių darbininkų skaičių, o is sutauptų tuomi pinigų, mokėti didenes algas likusiems raštiniams.

Vyriausias statistikos komitetas isakė vietiniam komitetui pranešti smulkias žinias apie Vilniaus gubernijos žemininkus. Statistikos komitetui reikalinga žinoti, kiek turi žemės: 1) dvarponiai, 2) bažnyčios, vienuolynai ir panašios joms įstaigos, 3) kiek izdo ir „dovanotų“ žemės, 4) kiek turi žemės ukininkai, 5) ar turi žemės gyvenusieji gubernijoje svetimų šalių pavaldiniai. Komitetas patėmija, kad, jeigu minėtų žinių nebutų izdo rume, tai jos galima butų surinkti per policijos valdybas.

Visos tos žinios turi buti pristatytos ligi 1906 m. sausio 14 dienos.

Pastaruoju laiku labai pagrango duona: stambios duonos svaras — 3 k.; baltos — 3 1/2 k. Apskritai mieste jaučiamas didelis duonos trūkumas.

Sulig vyriausios krasų ir

telegrafų valdybos isakymo, Lenkų žemės gubernijoje galima liuosai siųsti lenkiškus telegramus.

Tas valdybos aplinkraštis palietė ir Vilniaus apskrity, t. y. ir Suvalkų guberniją, kur neuilgo ketina leisti siuntinėti ir lenkiškus telegramus. Reiktų tada, kad Lietuvoje leistų lietuviškus telegramus.

Rugpjūčio 17 d. visose Vilniaus spaustuose darbininkai buvo pametę darbą ir dėlto visi Vilniaus dienraščiai visai nepasirodė. „Vilniaus Zinių“ tiktai pusė numerio teisėjo.

Vilniaus Savitarpinio Šelpimo Draugija nutarė isduoti 300 rb. metinės pašalos tokiams lietuviui mokytojui, kuris isdirpins atverti Vilniuje mokyklą pradedamą su isguldymu lietuviškos kalbos. Šv. Mikalojaus bažnyčios klebonas žada duoti tai mokyklai gana didelį kambarį. Šeip mokytojas privalo viską taisyti is savęs: tiktai už nepasiturinčių tėvų kudikius „Draugija“ teip pat ketina pati mokėti mokytojų, kiek bus sutarta.

Rengia išleisti Lietuvos žemėlį.

„Vilniaus Zinių“ paduoda, jog yra rengiama išleisti didelį ir tikrai gerai padarytą Lietuvos žemėlį. Žemėlapis apims ir Latvius. Tam žemėlapiui išleisti yra susitelkusi tam tikra kuopa is desimties žmogystų. Žemėlapis spaudins geriausioje to rūšies užsienio įstaigoje.

Kunigai lenkitojai.

„Vilniaus Zinių“ korespondentas Vidniškiuose, Vilniaus gub., rašo: Vidniškių parapija yra grynai lietuviška, o pamaldos ir pamokslai atliekami tiktai lenkiškai. Matyti gana gerai, kad Vilniaus vyskupystėje nuo amžių viešpatauja sulenkimo sistema: lenkus kunigus kelia is lietuviškas parapijas, o lietuvius is sulenkintas ir baltarusiskas.

Pirma čia buvo kunigai: Markevičius, Rutkauskas ir Stasiunas, kurie skelbė Dievo žodį lietuviškai. Bet jau 32 metai sukako nuo to laiko, kaip čia atėjo dabartinis klebonas kunigas Alfonsas Grybauskas. Tasai kunigas yra gimęs Balninkų parapijoje, Kauno gub., o užaugęs, kaip vargoninko sunas, Meišogaloje. Čia atvykęs jau 32 metai, kaip sako tik lenkiškus pamokslus, o giesmes vien tik lenkiškai tegieda. Po lenkiško pamokslas žmonės išėję is bažnyčios klausinėja viens kitą, ką kunigas sakė, o nesupraddami, visap tą pamokslą isguldė. Žmonės pareikalavus lietuviškų pamokslų, kunigas atsakė: Jei jus, chamai, nebe norite klausyti pamokslu ci vilizuotoje lenkiškoje kalboje, tai eikite laukan is bažnyčios!

Žmonės vengia išpažinties eiti pas savo lenkininkų kleboną ir turi purvą bristi kelias mylias ne tik is kitas artimas bažnyčias, bet da gi is Žemaičių vyskupystę, į Zelvius, kur lietuvių kunigai. Dėlto kun. Grybauskui labai retai teatsitinka klausyti išpažinties.

Bažnyčia labai apleista. Viduryje aslos isgriuvusios plytos: reikia saugotis, kad nepakliuptum. Is lauko gimsiai ir laistas krinta drauge su plytomis.

Ščia, sekdami žemaičių vyskupystės pavyzdį, žmonės namie mokinas skaityti. Tik ketvirtą arba penktą dalis skaityti nemoka. As paklausiau, kodėl čia visi dar nepramoko? Man atsakė: „Parapija lietuviška, o kunigas lenkas mus trukdo!“ Sakko, kad per pamokslus kunigas Grybauskas keikia lietuviškus laikraščius ir knygas, kad žmonės neiprktų ir ne-skaitytų.

Kaip kada koks svetyk kunigas lietuvis atvažiuoja, tai žmonės verkdami prašo, kad pasakytų jiems lietuviškai pamokslą.

Porą kartų parapijony skundėsi ant kunigo Grybauskos vyskupui. Vyskupas ji pavadins paklausė, ar jis moka lietuviškai. Atsakė, moka, „tuo ir pasibaigė. Teisybė, jis lietuviškai moka, bet parapijony lietuviškos kalbos is jo lupų niekad nėra girdėję.

Ar gi jau ne laikas pavadinti lietuvius kunigus is gudiskų parapijų Disnos ir Vileikos pavietų, teipogi is Gardino gubernijos is lietuviškas parapijas, o tokius lenkuojančius is ten perkelti?

Lietuviai toliaukia, bet jei ilgai nesulauksia tai sustraikuosia ir per lenkišką pamokslą išsiaiš visi is bažnyčios, arba užgiedos per pamokslą „Dievas mūsų gelbėtojas“.

Rengia leisti naują lietuvišką laikraštį.

Anot „Vilniaus Zinių“ pranešimo, Dr. Basanavičius rengiasi leisti Vilniuje laikraštį, pasvęstą mūsų tautos tyrinėjimui; tą laikraštį ketina praminti „Lietuvių Tauta“.

Iš Šiaulėnų, Šiaulių pav. Kauno gub.

Šiaulėnų parapija yra gana didelė, viršaus per 5000 parapijony: is, isskyrus durtis dvarininkus ir trejėta bajorų — visi lietuviai. Reikia pasakyti, mūsų bajorai visi turi lietuviškas pavardes ir visi gerai supranta mūsų kalbą. Nežinuri is tų dalykų, Šiaulėnų klebonas, kiekvieną nedidelį skaito lenkiškas evangelijas, o per devintinį klebonas įvedė lenkišką giesmių giedojimą. Galima suprasti, koks tai yra giedojimas, jeigu žmonės gauda apgrai bomis žodžius, nieko jų nesupraddami. Nežinau, ar lenkiškoje gubernijoje gieda lietuviškai? Turbut ne. Ar tai lietuvių kalba Šiaulėnų klebonas laiko už nevertą bažnyčioj giedoti? As bet esu girdėjęs per devintinį ir lietuvišką giedojimą. Matyti, kitų kunigų kitokia nuomonė, ne tokia kaip mūsų klebono. Labai trokščiau isgirsti nuo jo paaiskinimo. Man rodos, Šiaulėnų klebonui labiau lenkų karalystės praplatinimas rūpi, negu Dievo garbė. O ir kitos giesmės čia giedamos pusiau lenkiškai su visokiais „macnais“, „nesmetelnais“, „viečnais“ ir t. t. „V. Z.“

Iš Gruzdžių, Šiaulių pav.

Pereitą mėnesį, kaip praneša „Vil. Zin.“, gruždiečiai išsiuntė 3 prašymus is ministerij komiteta. Pirmąjį rašė susitelkusios moters, prašydamos monopolias panaikinti ir pašalindamos blokas pasekmes, kilančias is girtuokliavimo. Antrąjį rašė bežemiai, meldė, kad juos valdžia apdailintų žeme (ki-

tuose punktuose reikalavo to paties, ko ir visas valsčius). Trečiojoje visas valsčius 24 punktuose prašė visokių palengvinimų.

Susirinkimas dėl viso valsčiaus prašymo buvo per du kartus. Pirmą kartą susirinkus valsčius, valsčiaus valdininkai kasžinkur atsisalino, sakdami, kad tai maistas. Per antrąjį susirinkimą buvo atvykusi virenėji is Šiaulių policija, o p. Nariškinas atsiuntė is Žagarės 25 raitus dragūnus, nes neprieklaus žmonės pradėjo visokius niekus ant mūsų kalbėti, huk tai dvarus ardyti, gubernatorių mainysią ir t. t.

Bet viskas pasibaigė kuoksgiausiai. Tiktai terp so diečių ir žemiečių viršininko buvo pakilęs ginčas už padidina algos raštiniukui ir mokytojui. Visi trys prašymai liko fsiųsti per žemiečių viršininką.

Pas mus platinasi karbunkulas. Jau daug išgauso arklių ir karių. Buvo atstikimų ir su žmonėmis. Kaip kuriems pagailo odos, emė lupti, užsikrėti ir mažne staiga mirė.

Kiti drąsnuoliai lupa odas sodybose, velka dvesenas per pievas ir dar ne labai giliai užkasas. Tokiu būdu užkrečia muses ir uodus, geriančius ligotų gyvulių kraują: užkrečia ir žolę, paskui kitoms gyvuliams tik pauostyti užtenka. Odas skubiai veža pas odininkus is Šiaulius, tarydami, jog raugas panaikina užsikrėtimą. Policija gal apie tą ir nežino, nes ji dabar tau daug kitokių darbų.

Kareivių mobilizacija.

Rugpjūčio 28 d., caro įsakymu likosi pagarsinta mobilizacija kareivių dvylikoje konskripcijinių pavietų, kurie apima teip jau ir Lietuvos gubernijas: Vilniaus, Kauno ir Gardino. Isklyme pasakyta, kad mobilizuojami kareiviai busi išsiųsti Azijon sudrutinimui Maskolijos armijos Mandžurijoje. Gal but, kad tą mobilizaciją caras apskelbė vien pagarsinimui Japonijos, kad priversti ją greičiau taikytis ir atsisakyti nuo savo statomų sutaikatos tarybose reikalavimų, teip Maskolijai nemalonui. Kaip ten ne butų, tarybos jau užbaigtos, bekaraujančios pusės, ant galo, susitaikė, todėl, gal but, kad ir pradėta mobilizacija bus vėl atšaukta.

Iš Griškabudžio, Naumiesčio pav.

Šiomis dienomis keletas ypatų, kurioms rupi lietuvių tautos apšvietimas, sumanė isiegti Griškabudyje „žemėnėg ukišką mokyklą su 3-mėčiu kursu.“ Įstoti į tą mokyklą galės kiekvienas baigusis pradedamąją mokyklą. Sulenymams neilgai pasiliko sumanymu, nes tuojau vietinius klebonas kanoninkas kun. Juozapas Marma prizadėjo duoti dovanai busiančiai mokyklai 2 1/2 valako (75 margus) žemės su reikalingomis trionomis. Nenorėdamos pasilikti užpakalyje, ir kitos ypatos pažadėjo duoti pradžiai po 100 ir po 50 rubl. Kada surinks atsakančių mokytojų, išlaikymų pinigų sumą, tuos prašys vyriausybės leisti jiems isiegti mokyklą.

Iš Prūsų Lietuvos.

Garsų Prūsų Lietuvoje riciurių dvarą Walenthalui nepirko dabar baronas Juozas

Speck von Sternburg, jaunėsnysis brolis Vokietijos pasiuntinio Suvienytose Valstijose. Nupirkęs tą dvarą Sternburg tuojaus padovanoj vokiečių ciecoriui Vilhelmui, todėl mena, kad Walenthalo tikrojoji pirkėju ir yra pats ciecorius, o baronas Sternburg patarnavęs jam tame tik kaip agentas.

Iš Skotijos.

6 ir 7 d. rugpjūčio, tai paminėtos dienos lietuvių gyvenimo šios apie linkės. 6 d. rugpjūčio lietuvių šv. Kazimiero parapijos klebonas kn. J. Čuberkis atsisveikino su parapijonais ir tam tikslui Mossende, airių bažnyčioj, atlaikė lietuviams mispą ir pasakė pamokslą.

7 d. rugpjūčio „Lietuvių Teatrališka Draugystė“, kaip kun. Čuberkis per pamokslą paaiskino, tam tikslui parengė lietuvių vakarą, ant kurio vaidino komediją is lietuvių gyvenimo „Amerika Partyje“.

Ir vienas ir antras dalykas svarbus yra mūsų gyvenime Skotijoj, todėl ir stenginos juos plačiau paduoti.

Is kalno buvo pagarsinta parapijos komiteto isleistuose pašaukimuose, jog išvažiuojant kun. Čuberkiui, 6 d. rugpjūčio, 12 val. dienų bus laikyta suma ir kita diėvmaldystė lietuviams, airių bažnyčioj, Mossende.

Diena buvo graži. Bažnyčia lūstinai pilna prisirinko lietuvių. Atlaikė kun. Čuberkis sumą, užlipo sakyti pamokslą. Ir, is-ties, pasakė pamokslą niekur nieko nekludydams, tik gerokai įgraudino savo žodžiais. Štai maždaug kun. Čuberko žodžiai: „As, kaip pirmuo dvasiskas, besirupindamas jums, nors ir ne per ilgą laiką, padėjau visą savo sąlą spaviedodams ir išrišdams jus nusidėjimus, siunčiau pas Dievą, o dabar mano sveikata daugiau nevalioja (geriau but kun. Čuberkis pasakė: dabar mano kšienius jau nevalioja rinkti nuo jus silingus, nes kun. Čuberkiui apsiėjo kožnas mėnuo maziasiai į 20 svarų — 400 sil. algos ir pilnas užlaikymas, be kitų įėjimų. Vazinėdams is Glasgow ir aplinkines bažnyčias, emė teip pat po 1 svarą), ir todėl palieku pusčioje jus, savo avis, terp kurių randasi jau ir vilkų; ir, nors jis čia daugiau nebus, bet melais už likusias savo avis, idant nepaklystų.“

Nusidirbė, nuvargė, o net nualę žmoneliai, verkė gailiai, net pilnu balsu. O kaip gi ir neverkti? Visgi, atsikyrus nuo savo gimtinio krašto, gana sunkios ir nepraprastos gyvenimo sąlygos, vargai, kuriuos gimdo daugiausiai nesupratimas, tamsumas ir girtuoklystė, kuri čia plačiai išsiplėtusi, vis gi kožną sugrandina, kožną apima neramumas, o ypač da ir kunigas, palikdamas avis pusčioj, išvažiuoja.

As maniau sau: bent ant pabaigos nė vienu nekluduo: palieka, tai palieka pusčioj... Bet kur tau, ne teip tai buvatos pažadėjo duoti pradžiai po 100 ir po 50 rubl. Kada surinks atsakančių mokytojų, išlaikymų pinigų sumą, tuos prašys vyriausybės leisti jiems isiegti mokyklą.

Is Prūsų Lietuvos.

mat buvo seniau pažadėjęs per pamokslą ir pavienius ypatoms parengtą teatrą, pagrinio idant visi ateitų į pasigalėjęs kas siliūgo, kas dvių, o čia galėsią gražiai tarp saviškių praleist ramiai vakarą.

Užbaigus tą, pradėjo tikrąjį pamokslą. Pradėjo tokiu perkunus laidyt, kad net bangų pasidare. „Atsirado, girdi, kaip jau pirma sakiau, jūs tarpe visokių vilkų, grįtautojų bažnyčios, /bedievių-socijalistų, Sangokitės jų didžiaus kaip pikčiausios ligos, nes jie visi ega didžiaus paleistuviai-bedieviai. Nekalbėkit su jais, neklausykite jų kalbų, neskaitykite jų knygų, nors jie duotų jums tas dovanai; sakau jums: neskaitykite „Vienybės Lietuvinių“, „Lietuvos“ ir tų socialistų „Balso“, socializmo demokratų „Balso“ (turbut kunigėlis iš karščio užmiršo tikrąjį vardą, arba gal mažiau prisijei matyti) ir kitas visas knygas, nes tie raštai esą išleidžiami bedievių, slinptarinių, ir geri žmonės jų skaityti negali. Visi tie raštai, girdi, praeiti per šv. tėvų popiežių ir kas juos skaito, tas „grįsėja smurteliai“ iš ko reikia spaviedotis; o kartais ne kunigas už tokių raštų skaitymą negali duoti išrišimo. Norintieji skaityti, girdi, gali sau pasipirpti dvasiškų raštų, gali skaityti „Žvaigždę“ ir da „Kataliką“.

— Galvą galė pagyrė ir vietinį laikraštį „Laiką“ ir pavirtino, buk tasai stovis po dvasiška priežiūra, todėl ji galima teip-gi skaityti.

Antas dalykas, tai parengimas „Lietuvių Teatralskos draugystės“ teatro, tikslus išleidimo kunigo.

Pirm teatro buvo rodome kokie ten Grudzejausko iš Glasgow magijos paslaptys. Kokį tikslą turėjo tie magiški parodiniai, nežinau, o patį parodymą galima tikrai pavadinti magišku. Tokių parodymų galima gana prisidūrėti valkiųjio parodymuose, nereikia eit ne ant lietuviško teatro ir da mokėti 2 šil. įhangos. Apart iškarai rytos angliskos kalbos ir visokio lankstymosi, nieko nebuvo daugiau matoma, o to viso galima užgirsti ir pas vietinį girtą lietuvi. Suvalgytas pieno, buvo aiškiai matomas, kaip magikas išleido jį į rankovę, o jei kuris to nematė, tai magikas pats paaiškino savo žodžiais: „gal mielai, kad aš į rankovę įsikisau.“ Paliudijo tai, jog magikas, besikreipiant į burną popieri, į kurį buvo įvytiotas peilis, per neatsargumą rankoje sudribo. Valgytas anglis ir ugnies, buvo pasibaigę.

Po magijos parodymo, prasidėjo teatras. Pirmą veiksmą sekėsi nieko sau. Gyvumo nebuvo, bet aktorai nešimais nė kalboj, nė veikmė. Vien darė pasirodymą kokiūse ten draskaluose persidrižusio magiko iš uždangos ir per daug raudonai nudazyti aktorių veidai.

Antroje veikmėje aktoriams jau nesisekė. Triko kalboje ir parodyme nieko nebuvo pakeičingo. Bekampis tik, rodos, ar nebuvo užmigęs ant pečiaus, nes salėje buvo aiškiai girdimas 3 ar 4 syklius balsas režisieriaus: „Bekampi, lipk nuo pečiaus!“

Ant minėto teatro viegi buvo susirinkę 100 ypatų: buvo keletas škotų ir škotų. Iš savo pusės, aš patariau, jeigu tik teip ka nuveikti, tai geresniai jau visai nieko. Nes tokių parodymų mes saviškių nepakelsime, o svetintaučių akys, juo žemiaus nupulsime.

J. G. iš N.

Redakcijos atsakymai.
Vokietijai. Korespondencija, po kuriomis rašytojai nepadaidavo, po tikro vardo, pravarės ir adreso, laikraščiai negali suauodoti. Redakcijos turi žinoti, kas korespondencijai rašo. Vieno pseudonimo neužtenka.

Iš Amerikos.

Pieszikų nelaisvė.

CLEVELAND, O. Čianykštis lenkų šv. Stanislovo parapijos kunigas Rosinski buvo telefonu pašauktas neva pas ligonį po nr. 389 Cedar ave. Atėjus jam į pašauktą vietą, tuojau du vyriškiai ir viena moteris — visi lenkai — suėmė jį, apkulė, atėmė pinigų ir kitus vertesnius daiktus ir galiausiai privertė kunigą parašyti jiems du bankčekiui ant sumos tukstančio doliarų ir du vekselius ant tokios jau sumos. Sumitajį laik pas save visą parą, kol parašytieji čekiai ne tapo bankose išmainyti. Plėšikai vienok liks areštuoti, pinigų teip jau pasisekė kunigui atgauti.

Lynezo sudas.

NEWBURN, N. H. Susirinkusi prieš paviečio kalėjimą, miestelyje Groesen, gausia maskuotų žmonių, privertė kalėjimą užveidžioti, atiduoti jiems raktus, po ko išvėrė kalėjimą, išvilko iš ten juodvėdį Johną Moore ir tuojau ant ulyčios žibintu pakorė. Moore buvo į kalėjimą patekęs ir laukė sūdo nusprendimo už užmušimą pirklio George Eubanko pačios.

Skundžia bittis už vagystę.
NEW YORK. Vienas čianykštis cukrinių fabrikantų pasiskundė sveikatos užveidai ir policijai, kad į dirbtuvę atlektas tukstančių tukstančių bičių ir vagia saldumynus. Mat netoli dirbtuvės gyvena vienas bičių laikytojas, turis 28 bičių kelmus, iš čia jos atlekamos ir vagia. Kas blogiau, kad dėl bičių įėjimų ne darbininkai negali dirbti.

Balsus pieszikų darbas.
SEATTLE, WASH. Kokie tai plėšikai užpuolė ant esančios prie Kerrystown geležinkelio stoties karčiamos, nužudė jos savininkus, P. Rossą ir jo moterį, apipilė namus ir pabėgo. Prie to, kad užslėpti savo piktadarystę, plėšikai karčiamą padegė, užmušęjų lafonus rado labai apdegusius. Iki šiol plėšikų nepasisekė surasti.

Mirtis aplankė abudu ant kyk.

NEW YORK. Prie Coney Island prigrė bankierio Johnsono moteris, atsilankiusi iš Little Rock, Arkansas valst., į New Yorką. Kada prigrėšus lavoną nugalbėta į jos draugės namus, umai ateičiai iš Little Rock telegramas, pranešė, kad ten bankierius Johnson pasimiręs. Taigi mat mirtis toje pat valandoje aplankė moterį ir jos už 1000 mylių gyvenantį vyrą.

Nusikendo laivas.

Amerikoniškas pirkliškas laivas „Peconic“, ištikus smarkiai audrai, nusikendo netoli Floridos krantų. Iš buvusio ant laivo 22 žuninkų prižuvo beveik visi, išgelbėjo tik du. Laivas vežė anglis ir Philadelphia į New Orleans.

Lincolno gimtines likimas.

Kentucky valstijoje likos ant licitacijos parduota ferma, kurioje buvo gimęs didis Amerikos vyras, išliuosuotojas juodųjų vergų, Abrahamsas Lincoln. Parduota tą Lincoln gimtųjų už menką sumą 3600 doliarų, „nupirko“ ją New Yorko bankierius Collier.

Kam pinigai nebrangus.

MILWAUKEE, WIS. Čianykštis National Banko viceprezidentas, William Allis, į dvi dieni pralošė kortomis 41 tukstantį doliarų. Pagailo vienok jam tų teip slidžių neuėjusių pinigų, todėl norėdamas juos atgauti, suskandė savo sėbrus policijai. Policija visus koryninkus areštavo.

Pinguočių apvogė.

STAMFORD, CONN. Iš pinguočių Pauliaus Bonker vasarinio palociaus Nirvana-on-the-Sound, vieną naktį nežinia koku tai būdu prapuolė didelė ir sunki piniginė šepa. Šepoje buvo padėta 150 doliarų pinigais ir per 20 tukstančių doliarų vertės vyaurių brangių gražny. Kaip vagiliai teip nepatymtai galėjo tą vagystę išpildyti, iki šiol detektivai negali su-sekti.

Naujas Hoch.

NEW YORK. Čia likos suaretuotas tulas George Witzhoff, apkalintas už tokius jau darbus, kaip ir pagarsėjęs Chicago Hoch, butent už vedimą daug moterų ir paskui auodijimo ir užmušėjimo jų, idant po to paimiti už jas iš gyvybės apsaugojamų kompanijų pinigų, kaip ir jų pasogas. Sako, kad Witzhoff buvęs vadovų tokių jau kaip įv. 27 metų žūdių, kurie savo bauriam tikslui išgalvėję jau apie 500 merginų. Witzhoff pagal profesiją yra dentistas.

Nupute 1200 pedu.

Prie miestelio Cahokia, Ill., Red House parke buvo rodytas publika kėlojimas balionu. Kada balionas išsikėlė į augtį, eronusas išliko iš baliono laivelio kad nusileisti žemyn su pagelba tam tik-

ro skėčio, prie kurio buvo pritaisyta trapecija gimnastikui Williamui rodyti savo akrobatiskus miklumus nusileidžiant žemyn, bet Williams, iššokdamas iš baliono laivelio, nepataikė nusitverti už trapecijos ir nuo 1200 pėdų augščio nupuolė žemyn. Suprantama, užsimušė ant vietos. Jo draugas gi laimingai nusileido.

Gazu eksplozija.

SUGAR NOTCH, PA. Du darbininku, lenku, nuėjo į senas, jau apleistas anglių kasytnes ir vienas iš jų, Piotrovski, norėjo užsiruoti pypkė. Įbraukus briežiuką, umai eksplozivado susirinkusieji gazi ir Piotrovski liko į šmutus sudraskytas. Jo draugas buvo toliau atsilikęs, todėl eksplozija jo nesiekė ir jis išliko gyvas.

Nelaimas ant geležinkelio.

Ties Logansport susimusė pasazierinis traukis su tavoriniu. Pečkurys Eversole likos užmuštas, o mašinistas Grady sunkiai sužeistas. Iš pasazierių tik keletas radosi lengvai aprantryti.

Iš darbo lauko.

Šiuvenitų kalnakasių organizacijos prezidentas John Mitchell važinėja dabar po Pensylvaniją ir organizuoja kalnakasius. Rengiasi mat neužloję įvykinti anglų kastyntį darbininkų štraiką ant ikkovoimo aštuonių valandų darbo dienos. Mat ateinančių metų kov mėnesį pasibaigia terminas kontraktų, padaryto kalnakasių su kastyntį valdytojais, todėl dabar darbininkų organizacijos prezidentas ir stengiasi juo drūčiausiai suorganizuoti kalnakasius ir prirengti juos į naują kovą už išreikalavimą geresnių darbo sąlygų, geresnės mokesties ir trumpesnės darbo dienos. Mitchellio agitacija išduoda visų kalnakasčių skubiai organizuotis, iki šių laikų organizacija skaito jau per 150 tukstančių sąnarių. Prezidentas Mitchell apreiškė, kad organizacijos kasose yra jau du milijonai doliarų štraiko reikalams, ir tikisi, kad iki ateinančio kovo mėnesio susirinkti tikslų per tris milijonus doliarų.

Chicagoje tęsiasi spausutvų darbininkų štraikas. Prie pirmiau jau sustraikavusių firmų darbininkų prisidėjo da spausutvų darbininkai firmų Rogers & Smith Co. ir Rogers & Co. ir Hall Printing Co. Štraikieriai apstātė piktetas apie štraiko apimtas spausutves, idant neleistų į jas štraiko lytuotų.

Lapkritį šį metų žada atsi-buti Chicagoje suvažiuojamas visų minkštųjų anglų kastyntį savininkų apnekeėjimui ir notarimui, ką daryti ir kaip veikti, idant atsipiršti prieš kalnakasių reikalavimus.

NEW BADEN, ILL. Čianykštis angliauskiai štraikuoja, nežinia, kada jų štraikas pasibaigs. Daug darbininkų kraustosi į kitas vietas darbo ir uždario įėjškotis.

ISZ

Lietuvizku diru.

IS East St. Louis, Ill.

Gyvena čia apie 80 lietuvių šeimynų ir per 500 pavienių. Tautiškas čianykštis lietuvių supratimas, dorikūmas ir apšvietimas kaip nesiplatinato, teip dabar menkai platinasi, tokių atbamus lietuvių tur but niekur Suvienuose Valstijose nesiranda. Ne nuostabe, kadangi čia, lig ant nelaimės, geresnių, šviesesnių tautiečių nespėjus gyventi. Karčiamų turime daugiau, negu reikia, tose ir laika praleidame, tik biskie nematę, kad miesto majoras užsigeidė daryti miestie tvarką, pradėjo aštriai daboti, kad visi girtavimo liadai būtų nuo 12 val. nakties uždaryti, o nedėliomis ir jau nepaveltai kelti tokias gužynes kaip pirma. Pirma tai rods buvo kor pasitrinkę.

Draugystės šv. Jurgio ir šv. Juozapo, nors sąnarių tur po daug, bet jos be jokiu augtesnių tikslų ir tvarka tarp jų menka. Gyvoja dar ir S. L. A. kupa, bet tai visai silpnai laikosi. Mat vietiniai lietuviai nelabai supranta tautiškus reikalus, todėl tokių draugystė laiko už nieką ir tie pats sąnariai, ką dar kuopon priguli, tokie nestugabūs, nedarbitūs. Misių tik kad buvęs kuopos organizatorius Razokas ką kalbėdavo apie tautiškus reikalus ir S. L. A. seimą, tai kiti iš sąnarių klausdavo: kur, girdi, tas seimas gyvena? Mat manė, kad kalba eina apie kokių žmogų, vardu Simeoną ar Simeoną. Tarp teip menkai išmanančių tautiečių, žinoma, sunku tautiškas idėjas paplatingti.

Minėtas draugas (turbut p. Razokas. R.), su kunigo Šlamo prisidėjimu, buvo suorganizavęs „Jaunų Lietuvių Politiską Klubą“, į kurį buvo prisirėjęs kelios dešimtys lietuvių. Organizatorių manymu buvo su pagelba Klubo įtaisyti knygyną ir pasirupinti apie

vakarinę mokyklą lietuviams. Bet, lyg per prievartą surinkti, sąnariai palovė ir ant susirinkimų ateiti ir duoklę mokėti, o bet o, žinoma, sunkus kas ir nuveikti. Neseniai kn. Šlamos buvo suaukęs klubo sueiga, kad galutinai nutarti ir pradėti knygyną rengti, bet ant susirinkimo atvyko vos keli. Patarus aukauti po kiek pinigų ant išsirašymo knygų ir laikraščių, susirinkusieji vos per porą doliarų sudėjo. Pradėjus rinkti knygyną, pasirodė, kad nė vieno tinkamo nesiranda tam urėdui užimti. Teip viskas ant niekų ir nu-bėjo.

Kunigas Šlamos buvo besirapi-nąs įtaisyti parapijinės mokyklos, pasirodė, kad ir ta negali išsilaikyti, niekas į ją nesilanko. Lietuviams mat nė jų pačių, nė jų vaikų apšvietimas nerupi.

Užtat mūsų broliai moka kelti savo vardą netikusiais darbais. Štai ką rodo angliskias dienraštis „St. Louis Post Dispatch“ iš rugpiučio 29 d. š. m.: „Velai subatos vakare, prie 418 Collinsville ave., policistai Fitts ir Sullivan areštavo 12 lietuvių ir lenkų už muštynes ir netvarką. Policijos teismas nusprendė kai-kuriuos ant užmokėjimo bausmės po 50 dol.; kiti gi likos ant parankos paleisti, jų byla atsisbus vėliau.“ — Ar tas dailu? O panašią atsitikimų daug pasitaiko.

Tikras Lietuvis.

Iš Spring Valley, Ill.

Darbai čianykščiose anglų kastyntėse šio laiku eina vidutiniškai, dirba po 5 dienas ant savaitės; naujai atkeliaujantiems darbas sunku gauti.

Lietuvių gyvena čia gana didelis būrelis, bet su tautiškais darbais jų gangreit visai negirdėti. Lietuviškų draugystių turime iš viso penkis, iš kurių keturias batznytines, o viena tautiška „Lietuvos Sūnų Didvyrių“ draugystė. Šią paskutinę kitos draugystės, kaip ir daugumas prie draugystės nepripažinti, niekina, vadina ją šliuhtarinių, bedievių draugyste ir tt. Iš to jau galime matyti, kokio supratimo čianykščiai lietuviai.

Kada pereitę metų susitvėrė nauja draugystė vardu šv. Vincento, ji savo konstitucijon įdėjo paragrafą, garsinančią, kad kas nors iš šv. Vincento draugystės sąnarių prigulės į kokią nors tautišką draugystę, tas turės būti umai iš Vincento draugystės prakalintas. Tas paragrafas buvo įbruktas pagal sumą prabaščiaus kn. Valaichio patarimą. Rods tai privaltiškas draugystės reikalas, daryti sau įstatus, kokie jau patinka, jeigu tik sąnariai ant jų pristoja, bet prievardė čia tą paragrafą vien dėl to, kad parodyti, kaip tai siauriai mūsų tautiečiai apyboja savo manyms, savo tikslus ir veikimus. Kaip gi gali mūsų tautos veizmas spraičius prakalinti pasirti, jeigu mes teip save apsiruožiuojame ir dagi tautiškus reikalus niekiname.

Šiais metais čianykščius mūsų žmones kliudė didelės nelaimės. Darbai buvo visai sumenkėję, uždariai sumazėję ir tik pastarame laike ką truputį pradėjo geriau darbai eiti. Dabar vėl subankrutę čianykštis „Spring Valley National Bank“, kuriame daugelio žmonių, o tame ir lietuvių, sunkiai kastynėse uždribtų pinigų buvo padėta. Pinguočiai mat randa visokius būdus kaip tuos vargšus darbininkus išnaudoti, apvogti. Į nusibankrutįsį banką valdžia paskyrė teip vadinamą „receivertį“, bet kada žmonės nuėję klausinėja, ar jiems kada nors padėti pinigais bus sugrąžinti, tas urėdininkas atsako: „I do not know“ — nežinau. Vargiai bau kada depozitoriai atgaus nors dalį savo pinigelių.

T. G.

Iš Cambridge Port, Mass.

Rugpiučio 25 d. čia atsibuvo mitingas Lietuvos Sūnų draugystės. Likos natūra ateinančiame mėnesį laikyti susirinkimą su prakalbomis, teipgi natūra butinai parskviesti, kaip kalbėtojų, kunigą Ziilinską. Nors yra kalbėtojų ir tektiniai ir be kunigo, tik mat draugystės komitetas nori įgyti garbę ir palaiminimą nuo tamsuolių, kad paliautų vadinę juos bedieviais ir draugystę bedieviška. Jei mat kunigas dalivats, tai ir žmonės įtikės, kad jie esą geri katalikai ir jų draugystė palaiminta. Su tokiu užmanymu mūsų agitatoris tikisi padidinti skaitlių sąnarių. Kun. Ziilinskis su noru ketina pributi, kaip tas žodis duotas. Užtat paaukauti centai, kurių draugystė nori, kad būtų paskirti ant revoliucijos reikalų, gal vėl ir čia pereis į kunigo rankas, kaip tati atsitiko Brocktone, Bostone ir Lawrence ant jo užmanytos knygos geografijos. Gėda būtų mūsų Cambridge'o lietuviams, kad jie užmirštų tokį svarbų darbą, o pristoty prie to daug jau menkesnės vertės darbelio. Gėda mums būtų nė tik prieš savuosius, bet ir prieš svetintaučius, kurie nė nepasina iš Masklijos, o tik

deda, ir tai nemažas, aukas šelpimui sukilius prieš Masklijos valdžią žmonių. Dar didesnė gėda yra ir mūsų kunigėliui, jeigu jis išdrįsta revoliucijos reikalams surinktus pinigus imti suvartojimui ant kitokių tikslų. Geografija be abejonės reikalinga, kaip reikalingos ir visokios kitos mokslinės knygos, bet dabartiniam lietuvių žmonių kova su prispaidimu. Šelpimui bekovojančių surinktas aukas apversti ant daug mažesnės vertės reikalų, yra labai nedoriu, paniekinimo vertu, darbu.

A. A.

Iš Brooklyn, N. Y.

(PAKVIETIMAS).

Sus. Liet. Laisvamanių Brooklyn kuopa, ant paskutinio savo susirinkimo buvo nutarus, per varos karščius nelaikyti susirinkimų, o tik rugsėjo mėnesį pradėti, užtat dabar pirmas susirinkimas tuos kuopos pripuola rugsėjo (Sept.) 9 d., nedėliojie; atsisbus salėje po nr. 73 Grand st. Brooklyn, N. Y., 7 val. vakare. Po to, 8 valandą tie pačios salės laikys susirinkimą vietinė „Aušros“ draugystės kuopa.

Po pietų, tą pačią dieną ir toje pat salėje, 8 val. bus susirinkimas 19 kuopos Liet. Soc. Part. Am. Užtat prigulinti į minėtos organizacijos nepatvirtinti butiniai ateiti, o ne prigulinti galėsime prisirašyti ir vartų tautiški ir darbininkiški veizimą į prišaki.

Varde Komitetų J. Naujokas.

Iš Maryville, Ill.

Šiame kaime teip jau gyvena tulas lietuvių skaitlius, turi net dvi lietuviškas karčiamas. Angliskias dienraštis „Republic“ praneša, kad čia neseniai tapusi suverta kokia ten šv. Antano iš Paduos susibelpamoji draugystė. Mat šventųjų „susaides“ dygsta visur kaip grybai po lytaus, nors jos lietuvių jokios naudos neatgabina. Tuo tarpu suorganizuoti kokią S. L. A. kuopą, T. M. D. kuopą ar S. P. D. kuopą yra labai sunku. Tadi miestuose St. Louis, New Baden, Maryville, Glen Carbon, Tailorville, Green Ridge, Virden ir tt. — visur lietuvių dienis ar mažesnis skaitlius gyvena, galima būtų juose bent S. L. A. kuopas suorganizuoti, bet mat visur trūksta mūsų samanusių darbininkų, trūksta susipratimo.

J. Pabalinis.

Iš visur.

Pietinėje Vokietijoje, Lotaringijoje ir kituose upės Reino apskrčiuose pereitą savaitę siautė baisios viesulos, pridribusios žmones daugybę pragaišties. Smarkiausios viesulos buvo Sedane ir jo apeliokėse, kur prie audros prisimaiše da kruša ledų, didumod ba landžio kiaušinio. Botoniskias sodas išnaikintas, medžiai ir telegrafų stulpai vis išvartyti, daugybė trobų sugriauta ir išnešioti. Visi apeliokė tarp Charvele ir Ba-reilles sunaikinta, išpustyta, kai kur net geležinkelio šėnys išdraskytos teip, kad bėgiojimai traukių turėjo apistoti. Neapsiejo ir be žmonių aukų, daug yra žūmuštų ir sužeistų.

Kaimiečių maištai pietinėse Masklijos gubernijose auga smarkyn. Ant Kaukazo, Gorgijos apskrityje, valščionys grumoją mirliut dvary savininkams, jeigu tiejie nepaskeps per laikraščius, jog padeda valščionims savo žemes suvalgyti, kad valščionys grąžins dvarininkams dešimtą dalį surinkto nuo laukų vadygi. Apilankius kaimiečių miniai į kunigaikščio Muchranskio valdybą, užpuolė ant jų kazokų bursy ir išskerdė apie 70 „maištininkų“, nors zuvo ir kazokų keletas. Kunigaikštis Muchranskis su vargu ištruko iš kaimiečių nagų.

Iš Varšavos praneša, kad apilankius paviečių kaimiečiai, susiorganizavę, pasirėjo išnaikinti plėšikus, kurie paskutinime laikais, esą, užpuolė didėlesis gajomis ant kaimų, plėšia juos ir degina. Rugpiučio 28 d. Mion-zowna (?) pavietyje kaimiečiai užpuolė vienuolių ir, sužeidę apie penkisdešimt plėšikų, užpuolusių ant jų tielu buriu. Tiems į pagelbą pribuvus iš Varšavos didesnė plėšikų gajia, kurie, atsikėrydami už užmuštus savo sėdus, pradėję deginti visus aplinkinius kaimus. Valdžia ant to žiurinti per pirštus.

Kariškas teismas Peterburge nusprendė septinto kariaunos pulko oficerių, Godlevski, ant dekadavimo, išviliojo iš pulko, atėmimo visų valstiečių tiesy ir dviejų metų ir aštuonių mėnesių kalėjimo tvirtynėje. Caras tą nusprendimą patvirtino. Godlevskis buvo kaltinamas už agitaciją ir platinimą revoliucijinių raštų tarp kareikių, keliuok į Europą.

Iš visų Europos miestų daugiausiai gyvena žydų Varšavoje; čia jų gyvena daugiau kaip 220000; po to seka: Budapešte 168000, Vindobonoje 149000, Londone 120000, Berlyne 88000, Paryžyje 75000, Amsterdamo 56000, Lemberge (Lvove) 48000, Stambule 40000, Bukrešte 9000, Peterburge 2800, Ryme 2500, Lisabonoje 2400, Madride 800, Atėnuose 800, Stokholme 120. Iš Amerikos miestų, žydų daugiausiai gyvena New Yorke, kadangi skaitlius čia siekia daugiau per 700 tukstančių žydų.

Šveicarijoje viešiantį Amerikos geležinkelį magnatą Gouldą kliudė nelabai jam priimtus atsitikimas. Su savo moteria ir sūnumi važiuoja jis automobiliumi iš Lucern į Kuessnachtą ir kelyje susitiko su kaimiečio vežimu, traukimu dviejų jaučių. Ant Gouldo reikalavimu pasukti iš kelio, kaimietis nenorėjo to padaryti ir kada Amerikos magnatas pradėjo reikauti ir keikti, kaimietis, išsitraukęs rimba, ėmė automobilistą šventinti. Gerokai apkęs visus tris, kaimietis nuvažiuo sauto liais.

Masklijos švietimo ministerija nutarė, ant galo, peržiūrėti ir pataisyti universitetų statusus iš 1904 metų. Jų statutų, kaip žinome, ne profesoriai, ne studentai Masklijos universitetuose nenorėjo jokiu būdu pripažinti. Ant vieno susirinkimo, kuriame dalyvavo 343 profesoriai, girta neiti į universitetus ant lektijų teip ilgai, pakolaik valdžios primesti jiems statutai nebus permainingi. Valdžia, mat, pasirijo pagalios nusileisti.

Neseniai likos pagraisinta statistika išleistų begyrie pereitą 1904 metų knygų. Pagal tą statistiką, daugiausia knygų išleista Vokietijoje, butent 27899; Francuzijoje išleista 12261 knygų, Italijoje 9975, Anglijoje 8382, Suvienuose Valstijose 7856, Nederlandijoje 2837. Po daug mažesnių knygų skaitlių išleista kitose viepatystėse. Visose šalyse, apskritai imant, begyrie 1904 metų išleista viso 150-000 knygų.

Ugnakalnis Vezuvius, Italijoje, pradėjo smarkiai veikti ir mesti iš viršus tielas lavos pės. Kalno vidurges girdimas amarkus, ir griausmo, dundėjimas. Teip jau ugnakalnis ant Stromboli salos meta iš savęs lavą. Visa sala apsidengė tirtu dūmu debesiu. Arčiau prie kalno gyvenantieji žmonės apleidžia kaimus ir išsiganė bėga į tolimesnes apygardas.

Kaimiečių maištai pietinėse Masklijos gubernijose auga smarkyn. Ant Kaukazo, Gorgijos apskrityje, valščionys grumoją mirliut dvary savininkams, jeigu tiejie nepaskeps per laikraščius, jog padeda valščionims savo žemes suvalgyti, kad valščionys grąžins dvarininkams dešimtą dalį surinkto nuo laukų vadygi. Apilankius kaimiečių miniai į kunigaikščio Muchranskio valdybą, užpuolė ant jų kazokų bursy ir išskerdė apie 70 „maištininkų“, nors zuvo ir kazokų keletas. Kunigaikštis Muchranskis su vargu ištruko iš kaimiečių nagų.

Iš Varšavos atėjo į fabriko „Lilpop, Ran ir Loewenstein“ direktoriaus Jankovskio namus koks tai darbininkas ir pasisakė, noris su direktoriumi pasikalbėti. Išėjus pas jį Jankovskiai, nepažįstamas du sykio lyvė jį ir pabėgo, Jankovskis gi, sunkiai sužeistas, po valandos numirė. Užmušė nesuagautas.

Andaluzijos provincijoje, Ispanijoje, gyventojai jau nuo kelių mėnesių kenčia badą. Nuo bado daug žmonių mirė, kadangi susidėdą iš žolii ir šaknelių maistas, kokių gyventojai maitinasi, nestengia palaikyti gyvasties. Valdžia nesirupina apie suteikimą pagalbos baduoliams.

Činų valdžia išsiuntė tam tikrą komisiją tyrinėti Europos ir kitų šalių viešpatystų parlamentų įstaigas ir užduotis. Mat Činų ciecorienė-nasė pasirijo begyrie 12 sekandžių metų įsteigti Činijai parlamentą. Komisija pirmiausiai keliuok į Japoniją, iš ten, per Ameriką, keliuok į Europą.

Iš Odesos prapeša, kad kariškas teismas nusprendė ant sušaudymo du vaiku, vieną trylikos, kitą penkioikos metų, už tai, kad jie, nuo namų balkono, kaudė iš revolverių į kazokus. Nusprestitieji myriop vaikai buvę prie stulpų prirašioti ir kazokų sušaudyti!

Vokiečių valdybose, pietinėje Afrikoje, įvyko kova tarp vokiečių jurininkų nuo kariško laivo Busard ir pakėlusių maištą čia buvusių juodvėdžių kareivių. Kovoje žuvo iš abiejų pusių apie šimtas žmonių, o apie penki šimtai prigėrė upėje.

Varšavoje likos kariško teismo pasmerkti ant nužudymo 24 kareiviai ir 12 oficerių. Jie buvo nuspresti ant sušaudymo, bet kada paaukta pėstininkų pulkelių išpildyti teismo nusprendimą, visi kareiviai atsisakė į pasmerktuosius šaudyti.

Varšavoje likos suareštuotas tarnavęs gubernatoriaus kancelarijoje, policijos skyriuje, urėdininkas Kurtz. Kaltina jį už išdavimą viešpatystės. Gubernatoriaus palatinėje areštuota ir daugiau ypatų, imajųjų į tą dalyką.

Masklijos švietimo ministerija nutarė, ant galo, peržiūrėti ir pataisyti universitetų statusus iš 1904 metų. Jų statutų, kaip žinome, ne profesoriai, ne studentai Masklijos universitetuose nenorėjo jokiu būdu pripažinti. Ant vieno susirinkimo, kuriame dalyvavo 343 profesoriai, girta neiti į universitetus ant lektijų teip ilgai, pakolaik valdžios primesti jiems statutai nebus permainingi. Valdžia, mat, pasirijo pagalios nusileisti.

Neseniai likos pagraisinta statistika išleistų begyrie pereitą 1904 metų knygų. Pagal tą statistiką, daugiausia knygų išleista Vokietijoje, butent 27899; Francuzijoje išleista 12261 knygų, Italijoje 9975, Anglijoje 8382, Suvienuose Valstijose 7856, Nederlandijoje 2837. Po daug mažesnių knygų skait

